

Sy-li spěwał,
Pilnje džěłał,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatonok
Zradny je.

Za staw sprócný
Napoj mócný
Lubosé ma;
Bóh pak swěrný
Přez spar měrný
Čerstwoś da.

Njeh ty spěwał
Swěrnje džěłał
Wšědne dny;
Džěń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebjes mana
Njeh ći khmana
Žiwnosć je;
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew će. F

• Serbske njeđželske lopjeno. •

Budyšin

1. novembra 1925

Bauzen

Čištč a naklad Šmolerjez knižicziščetnje a knižatnje sap. družt. s wobm. ruł. w Budyščinje.
Wuhadza lóždu šobotu a plači bértšimje 78 stotych pjenježłow.

Šwjedžen reformazije.

Kol. 2, 6—9.

Jako našchi wótzojo džen 31. oktobra, na kotrymž bě Luther w lěcže 1517 šwoje 95 praschenjow pschecziwo wotpuskej na durje hrodowneje zyrkwje we Witenberku pschibił, sa reformazijski šwjedžen postajichu, dha chynchu, so by našch lud w běhu lěta jedyn džen měl, na kotrymž by džakownje wopomnił, kať bohacze je wot Boha se šwojeje ewangelskej wěru žohnowany. Reformazijski šwjedžen je džakny šwjedžen. Džakowny šebi to wšoko waži, šchoť je dostał. Duž tež nješměny jenož wopomnicž, šchoť je šo psched šchyrimi lěštotkami stało, ale tež, šchoť hišcže dženza s teho mamy. Tuž naš tutón šwjedžen napomina: Ewangelszy šchesczijenjo, wobšhowajcze šebi šwěru šwoje šwjate, drohe ewangelske herbstwo! Wopomúcze, šchoť s nim macze! Kędžbujcze na to, so nješchcže jo šhubili! Prózujcze šo wo to, so bñšcže šebi to šame pschezo s nowa dobyli!

Šchoť je reformazija nam pschinje šła?

S krótka móžemy na to s našchim tekstom wotmolwicž: „Wy šcže teho knjesa Jesom Khrysta horje wšali“. To bě to šbožo tamnych Kološeskich; a k tutomu šbožu je Luther našchemu ludej šašo dopomhał. Wón je w horzym bėdženju wo šbóžnoscz šwojeje dushe na to praschenje: „Šchoť mam činicž, so bñch šbóžny bñł?“ šašo to prawe wotmolwjenje namakał: „Wěr do teho knjesa Jesom Khrysta!“ Na nim je šo Jesukowe šłowo dopjelniło: „Šbóžni šu czi, kiž šu šłódní a lacžni po prawdosczí; pschetož woni budza našncženi.“

Swoju šbóžnoscz chynchje šebi šašlužicž; tehodla je šo bėdžil, njewidži, so jim to najlěpsche wšmje a jich s njebjeskeje wy-

šo cžwilował. Tola wšcho bėšche podarmo, doniž njebě we šwjatym pišmje to šłowo namakał: „A budza bjes šašlužby prawi činjeni s jeho hnadny, psches to wumóženje, kotrež psches Khrysta Jesuka šo stało je. — Pschetož my sa to mamy so cžłowjeł prawy budze bjes teho šakonja šukrow, jeno psches wěru.“ (Rom. 3, 24, 28.) Tu bě Luther na žórko žiweje wodny trjehił a „teho Knjesa Jesuka horje wšal.“ A wón sa to, šchoť bě sa prawe špóšnał, šjawnje wustupi. Tať k temu dóndže so šwoje šadny pschecziwo wotpuskej na durje hrodowneje zyrkwje pschibijesche a so šo w šwojim bėdženju sa prawdu šłóncžnje wot romskeje zyrkwje džělišche.

Sa Lutherom štejesche najwjetšchi džěl němskeho luda se šwojimi wječhami. A w běhu šwojeho dalscheho šukrowanja je Luther šwojemu ludej pschistup k šwjatemu pišmu se tym wotewrił, so je bibliju do maczerneje rěcže pschetožič. Wón je jemu najwážnišche wězy šchesczijansteje wěry we małym katechizmu hromadze šestajič. Wón je jemu přenje špěwarške w maczernej rěczi do ruki dał a s tym ewangelskemu ludej ewangelsku wěru do wutrowow špěwał. Tať je němski a s dobom šerbški lud psches reformaziju s nowa „teho knjesa Jesom Khrysta horje wšal.“

Sa Kološeskich bě wulki štrach, so šwoju wěru šašo šhubichu. Šswjaty Pawoł jim pišche: „Šladajcze šo, so by waš ničto njewurubił psches šwětnu mudrosč a prošne šawjedženje po cžłowjecznej wucžbje a po teho šwěta wustajenjach a niž po Khrystušu.“ „Šswětna“ to je „šbjesbóžna“ mudrosč tñch, kiž do žaneho Boha a žaneho wěcžneho žiwjenja njewěrja; to je mudrosč, kotraž wudawa, so chze cžłowjełow k wñššchemu špóšnaczu pošbėhncž, a tola njewě a njewidži, so jim to najlěpsche wšmje a jich s njebjeskeje wy-

Božoscje do blóta tuteje semje dele, haj, i Božeho raja do pu-
scziny bjes troščta a bjes pokojenja won wustorczi. A čjemu
to dowjedže, hdnž chzedža bjes Boha živi bncz, hdnž njeje
šwedomnje wjazn na žaneho Boha wjasane, to šmy šonili!
Njedajmy šebi žorka Božeho šłowa a živeje wěry, kotrež je
nam reformazija wotcziniła, i nowa šakypacž! „Teho šwěta
wustajenja“, pšched kotrymiž šwjaty Pawoł Kološejšlich war-
nuje, bėchu tehdy wustajenja židowskeho šakonja, i kotrymiž
chznychu pobožni židži šwoju prawdošč pšched Bohom šaklu-
žicž. Nėščto podobneho mamy w podjanskej zyrkwi, kiž tež
šwojim wěrjazn „po teho šwěta wustajenjach a niž po
Khrystušu“ prawdošč pšched Bohom lubi. Šwjate pišmo
pať žaneho drugeho šrednika mjes Bohom a mjes całowje-
kami hacž Khrystuša nješnaje. Podjanska zyrkej šo pať ru-
nje w našch dnjach wo to prózuje, šo by ewangelišti nėmšti
lud ša šebje dobył. Wona biskopstwo ša biskopštwom šaložu-
je a zyrkej ša zyrkwju natwari a ma w najwjšchich šastoin-
štwach našcheho kraja šwojich mužow. A pšchi šamym by šebi
našch ewangelišti lud podjanskeho praesidentu wušwolil! Pod-
janska zyrkej šo hiba; my njemōžemy jej to ša šło wšacž, to
je jeje dobre prawo. Wona čžini po tym šłowie: „Wuturpče
šebi šprawy čžab!“ (Ef. 5, 16). Ale čžim bóle dyršimy
tež my ewangelišny wachowacž a fedžbowacž, šo njebyčmy
šwoje šwjate, drohe ewangelište herbštwo šhubili, a šo prózo-
wacž, šo byčmy jo šebi pšchego i nowa dobyli.

„Kaž wy teho knjesa Jesom Khrysta šče horje wšali, tať
w nim šhodžče!“ To je jenož móžno, hdnž šmy škorjenjeni
a natwarjeni w Jesuku. Kaž rošlina šwoje mozy se semje,
do kotrejež je šadžena, doštawa, tať ščeschčijan je šjednocže-
nja se šwojim šbōžnikom. A wěrjazn ščeschčijan šwoje ži-
wjenje w tutej mozy i nowa natwari, šo je šwojemu šbōžni-
kej živy a šwět pšchewinje. A temu je nušne, šo šo našch
lud, wošebje našcha mlōdžina šašo wo tym rošwucžuje, ščtož
ma se šwojej ewangeliškej wěru! To je šwjaty nadawš, ko-
trnj nam reformaziški šwjedžen i nowa štaji. Bōh daj, šo
byčmy jōn pōšnali a tať šwoje šwjate, drohe ewangelište
herbštwo dale wobšhowali! Šamjen.

A reformazištemu šwjedženjej,

31. winowža 1925.*)

Šłob: Nėť dobru nōž ja dawam 2c.)

Šdžerž, Anježe wučžbu twoju
šam; čžab wšchat šhutny je!
Mōž kralestwa ščėt šwoju
šej po wščem ščeschčjanštwje!
Šdžerž krtu ty nam wěru,
bšchecž jašny nadžije,
šo wobšhowamy šwěru
my šłowo wěrnoščje!

Šdžerž šwoju čžescž a škamaj,
ščtož čži šo pšchecžiwja;
wšchu šleposč hřěcha tamaj,
šo šwětlošč šesthadža,
hdžej nješnaja tu tebe! —
Šjeb Anježe šwětej šo;
wšchat šwětlo dať je šebje
šy šłowa šwojeho!

Šdžerž a daj ščeschčecž šwoje
nam šłowo žiwjenja
šo pōšnajemy twoje
my šbōžne potajštwaj!
Njech jeho študžen živa
naš ščewi w šuchocze
a i wěčnoščji nam šiva
se štracha čžabnoščje!

Šdžerž w njemjedrach a boju
šej šwoje šadleschko,
šo rošchěrjalo twoju
by čžescž a dobył;
wodž šbōžicžku šam šwoju,
šo i brjohej došpěmy
a namrějemy twoju
tam krašnošč jōnu my! —

Šandrij Šryphius, 1616—1664; šeběršchecžil M. U.

* Še šakšlich špěw. čžo. 172.

Niž šti šta bamžoto njeboža
Kaž Luther, wěrnošč, biblija,
Kašch biskop tōn je lutherski,
Tōn na wěrnošč šo šaloži,
A zyrkwoje knjes je Khrystuš šam,
Tōn dawwa wšchitku šbōžnošč nam.

T.

Ambrosius, Chrysoštomuš, Augustin.

(Pōtracžowanje.)

2. Chrysoštomus mėješche tež pohanskeho nana a
bėšche nėhdže 6 lět mlōdšchi hacž Ambrosius. Po prawom rē-
kašche Jan. Njane pšchimjeno Chrysoštomus (šloty rōt) jemu
hakle dołho po jeho šmjerczi dachu, dla krašnych předowa-
njow w mnohich šwjaštach šawoštajenych a tehdy jara wjele
we wšchěch krajach čžitanych. Jeho nan bėšche i bohateje
šwōjby w Antiochiji, i njenom Sekundus, wjšch jėšdnych
tam. Wumrē šahe, šawoštajiwšchi 20lětnu wudowu i jenicž-
kim šyntom. Tuž je Jana Chrysoštomuša jeno macž wot-
čahnyła. Anthusa rēkašche a bėšche ščeschčijanka. Šsyn pať
pōhanskich wučženych wopntowasche, kaž šo šda, tež w Romje,
hdžej šo jemu njelubjesche. Jeho towaršch Basilius je naj-
škerje ščeschčijan był. Š nim počžinasche bóle a bóle šwět
woštajicž. Pōnuri šo do šwjateho pišma a da šo, nėhdže 22
lět štary, wot biskopa w Antiochiji wušchicž. W domje
šwojeje maczerje jara šhutne, haj frute žiwjenje wjedžesche,
šo wjele poščesche a na šchpundowanju lėhasche. Chznychu je-
ho a Basiliuša ša biskopow wušwolicž. Jan to wotpošasa,
rjeknywšchi, šo jeho mozy njedošahaja. Po šmjerczi šwojeje
maczerje džėšche do šamotnoščje do horow pola Antiochije,
hdžej 4 lěta i aštetištimi šwucžowanjami pšchewywasche. Na
to šo 2 lēcze w škalobach šhowasche. Wšchōn šhorn dyršjesche
škončnje lėkarštu pomož w Antiochiji pntacž. Wotšhoriwšchi
šašo do zyrkwinišej šlužby šastupi, nětko jako kaplan wu-
šwjecženy (381). Po pjecž lětach bu i presbyterom. 12 lět

jačo tajki přédowasche a wjele luboscze a cžescze žnějesche. W lécze 398 jeho sa biskopa do Konstantinopla pomolachu, hdžež hnydom sa wučžisczenje zplého žiwjenja a wajdnja wustupowasche. Wožebje wot duchownych křesczianske žiwjenje žadasche. Se zyrkwinskimi pjenjelami kručze lutowasche, so by hojejnje twarił a kładym pomhał. Tež pšhesczěhaneho wyšofeho křezorskeho sastojnika schitowasche. Móznje sa njeho rěčesche. Tuž mějesche došč pšhecziwnikow. Hdž Jan skončnje se swojim wojowanjom pšhecziwo hordoscziznjazaje drašty tež njepšheczelstwo křezorki Gudokije pšhecziwo žebi wubudži, jeho njepšheczeljo dozpicchu, so žo žwěrnny muž s Konstantinopla sahna. Roshorjenu wožadu se swojim kražnym wotšaleńskim přédowanjom zple směrrowacž njemóžesche. W nozj po jeho woteńdženju žo w křezorskim hrodže wulke njesbože sta. Hacz je to žo se semježrenjom stało, njeje wučžinjene. Gudokija dnrhjesche roshorjeneho luda dla biskopa hnydom sažo do Konstantinopla wołacž. Ludowe wjekele běsche psche wscho wulke. Dołho pať njetrajesche, so žo Jan sažo sahna. Na puczu s Kufusa do Pitruka w lécze 407 jeho jeho mozy wopušcžichu. Tak wumrě tam.

(Pokracžowanje.)

Šwjeczenje budž Tvoje mjeno.

Pokracžowanje s přédowanja, kotrež krajny biskop dr. Šmels w Dřlowje džeržesche; pschir. cžo. 42.

2.

„Šwjatoscz je ta rjanoscž twojeho doma, Knježe, wěcznje!“ praji psalmista dale. Hdž tole hižo pšacžesche wo starym žlubje, dnrbi to cžim bóle wo zyrkwi Jesužowej pšacžicž! Ženož jenu rjanoscž ma tuta zyrkej, a to je ta žwjatoscz jeje stawow! Nicžo druge!

Tuta žwjatoscz njeje nam něšto swonkowne. Luther praji nam tak rjenje, wo cžo to dže: Šwjeczi jačo džeczi Bože dnrbinym po nim cžinicž! Džeczi Bože, to je to cžestne mjeno wschěch, kotřž do Křistuža wěrja. Hdž pať my samóžemy sapschijecž, šhto to na žebi ma, Bohu Wótž rěfacž, spósnajemy tež, so dnrbi to nasche žiwjenje bycz, so žmy tež žwjeczi jačo džeczi Bože žiwi. Runje s tym bywa nasche žiwjenje wěrne, prawe, jednore cžłowjeske žiwjenje; pšchetož cžłowjek bycz, to rěła: po podobnosczzi Božej stworjenny bycz. Tohodla: cžim bóle žmy jačo džeczi Bože jemu žiwi, cžim bóle bywamy žyli cžłowjekoj: cžłowjekoj, kotřž žy žple se Bohom sjednocženi a maja jenož to jene žadanje, so by Bože mjeno psches nich było žwjecžene.

Tohodla: ta žwjatoscz Jesužownych wučžomnikow je žama na žebi žple snutskowna: „Tych křesczianow snutskowna wěra žo žwěczi.“ Tuto snutskowne žwěczenje pať žo potom žame pšhedobudže na šjawne. To žiwjenje bywa tať wojowanje pšhecziwo hrěhej, bywa tať žwjata wójna pšhecziwo wschemu, šhtož je pšhecziwo žwjatosczzi Božej. Nawo-pať: to žiwjenje bywa wojowanje, so by žo Boža hnadna wola we wschěm a se wschěm nad nami a psches naž stawała. Nasche žple žiwjenje dnrbi bycz bóle a bóle sjednocženstwo, kotrež ma Bóh s nami a my s nim. Se wscheho, šhtož rěcžimym a cžinimym a — cžerpimym, žwěcz žo Boža žwjatoscz!

Šsnadž njebu w naschej lutherскеj zyrkwi pschego došč wušběhnjene, so dnrbi křesczianske žiwjenje bycz tajke škutkowanje. Nascha zyrkej bu porodžena se staroscze wo dušche šbóžnoscz. Žeje křjedžisčczo je tohodla to spósnacze, so

žon k Bohu stworjenny cžłowjek jenož we wěrje do Jesuža Křistuža w Bohu měr namaka. Pschi tym tež wostanym! To jene je nusno, to, so my budžemy psches wěru do nascheho Knješa Jesuža Křistuža psched Bohom prawi a so mamym w nim měr! Ale runje tuton měr dnrbi naž pokynjowacž sa žwjate wojowanje pšhecziwo wschemu, šhtož njebóške we naž a wołoko naž. Tež wołoko naž. Keltož samóžemy, wojujmy, so bywaja tež sarjadowanja, pod kotrymž žmy žiwi, roškwětlene wot ducha Božeho, so zyrkej Jesužowa bywa žwjate, jažne žwětko na tutym cžemnym žwěcže.

Njeje to wam tať kať mi, so bywa wulke to horze žedženje, so by byla zyrkej Křistužowa to, šhtož dnrbjala bycz po Božej woli: město na horje, kotrehož žwětko žwěczi daločo do krajow, město na horje, kotrehož žwětko tež tych pschiwabi, kotřž hišcže nasdala, město na horje, kotremuž cži, kiž sa-bludženi a samucženi, putnikuja, město na horje, w kotrymž wschitžy, kiž w nim wukhowani, bydla pod dobrym šchitom do wscheje wěcznosczje.

Kať pať bywa zyrkej to, šhtož dnrbi? To wučž naž Luther žo modlicž: k temu pomhaj nam, luby Wótze w nje-bježach!

3.

Hišcže ras prošcu waž, so byšcže žebi wobhladali tu žwětkapołnu zyrkej Křistužowu. Na to žo waž prašam: Dnrbi to jenož widženje wostacž abo móže žo to wěrnoscz, wopravdžitoscz scžinicž? Sažo je to šaložeršta šchucžka zyrkwe: „Móz nascha došč njemóže!“ To je Luther wurhonik, to naschomym my pschego s nowa. Hdž my se swojej mudrosczju a mozu twarimym, tam Bóh twar spowala. Ale Bohu budž džak, my žmemy žo modlicž: „Pomhaj nam, luby Wótze we njebježach, so bywa twoje mjeno žwjecžene, so twoje kralestwo pschitžadža, so žo twoja wola stawa!“

My žo tať modlimym my wschitžy a kóždy žam sa žebje: „Luby Wótče, pomhaj mi, so samóžu wěricž do twojeho lubeho Šsna a so žym a wostawam w tutej wěrje žebi wěšty, so džecžo Bože žym. Pomhaj mi, mój Wótče, so w spytowanju njewupadnu s troschta wěry. A hdž žo wodyn spytowanja žoľmja a moja šlaboscz bywa wjetšcha a wjetšcha, džerž ty moju dušcu a budž tež hišcže w poľednej nusy pschi mni!“

A tomu žedžbujmy dale na to šłowczko: nam, kotrež dže naž Luther nawucžicž: Pomhaj nam, luby Wótče w njebježach! My prošnymy to wschitžy hromadže a jedn sa drugeho a prošnymy s dobom sa žyłu žwjatu křescziansku zyrkej: „Knježe, twoji wotrocžny požadaju, so by Zion twarjene było, twoja zyrkej! Tohodla, pošcel prawnych dželacžerjow do twojich žnjow, so by twoje šłowo prawje a cžiscze wučžene było pola naž! Wšchudžom tam pať, hdž ž twoji šlužomnizy twoje šłowo pschipowjedaju, dawaj jim móž na wutrobach, so žo twari twoja gmejna, gmejna žwjatnyh!“

Tať džemy žo hromadže modlicž, potom pať scžinicž s modlenja žwjate žlubjenje! Šslubjenje bjes modlenja je podarmo. Ale modlenje bjes žlubjenja je ludarstwo! Tuž pójmym a žlubimym žo swojemu Knješej sa žwjatu šlužbu sa jeho kralestwo a zyrkej! W tym budžmy pschesjene! Tež mjes nami žy wschelatoscze. Že njech tu žy! Pschi wschej wschelatosczi budžmy pschesjene w ewangelionu wo Jesužu Křistužu! Šky starý njepšhecžel, wo kotrymž Luther špěwał, škutkuje s nowa, so by runje próžowanja wo sjednocženje škajnyl s rošchžepjenjom. Tohodla prošcu šhutnje: budžmy wopravdže pschesjene!

Trojake móžemy sa to cžinicž: Šladajo na žameho žo, prošimym, so Šswjaty duch wschu žebicžiwoscž w naž šniczi a

naž wužwjećzi sa Knjesa Jesuša! Potom pytajmy, kak woczini durje. Sa pschikryntym blidom hedžachu macž a džebnychny jedyn druhemu pomhali we wěrje! Pšchede wschēm budžmy pať wobštajni w modlenju wo to, so by Bóh kam s jennym duchom jednoczał, sčtož jemu kłuča! Tak niz satan, šnicžer gmejny, dobywa, ně, našch knjes Jesuž Khrystuž, kotryž je sa to do šmjercze schoť!

Jene kłowo s teksta chzu hišćeje wuśběhnyč: „Swjatość je ta rjanosć twojeho doma wěčnje.“ Kak mi to lohko wołoko wutrobn, hdyž šmēm hladacž pšche wscho njedokonjane a njedospołne do wěčnosće nuts, do šwěta wscheje dospołnosće! Kak pať bywa tež našche žiwjenje tak kłutne, hdyž s nim džemy wěčnosćzi napschecžiwio! Tuž pójće! Sawdajmy šebi ruzn, so šhromadnje czechnjemy wěčnosćzi napschecžiwio, do wěčneho Wótzowšeho doma! Kak budže to tam lute špěwanje a wyškanye: Swjjećene budž Twoje mjeno!“ Šamjeť.

Zyrkej a stat.

Mózne hibanje dže, pšches kraj a lud. Němski šejm dyrbi jednacž wo nowym škulškim šakonju. Naczišć šakonja, kotryž pódla druhich škulow tež nabožnu šchulu dowola, je tuto hibanje šbudžil. Kaž šo da, njeje žana partaja s nim špokojom. Tym jennym dowola pšchewjele, tym tamnym pšchemało, žyly po tym, kaž maja to šwoje štejnišćežo w politiškim a nabožnym. Našche žadanje wostanje te, so mataj štarschej prawo, na šwoje džěčžo a s nim prawo, jo wuwučžicž dacž we šchuli, kotraž rukuje niz jenož sa wěšte nabožne hodžiny, ale tež sa nabožne wukubłanje do žyła. Wucžerjo, kotřiž tole nješamóža, njech šo roswučženja na tajkich šchulach nabožiny a wěrnywšnacža wšdadža a njech na šchulach džělaja, na kotrychž šu džěčzi tnych štarschich, kotřiž šebi šwěrja šamolwicž, džěčzi dacž wukubłacž hjes nabožiny a wěry.

Štaž je hnada.

(Pofracžowanie.)

„Prjedy hacž šebi na šudjenje a wěčnosć myšlach, běch wo wjele šbožownišchi!“ škoržesche rejwanški wucžer. „Wjšće najprjedy wo tym rěčzał, a po tym pschidžde wscho to nješbožo!“

Studenta hladašche pošny šobuželenja na wbohušćka. „Šsyn“, rjekny, „dužny š macžeri. Měštacžto njeje wjazn daloko. Pšchidžecž wš šobu? Moja macž je mudra žona, ma tež wjele šnatych; šnadž wě wupucža sa wscho!“

Davit šhladowašche, njewjedžo šcho, wrócžo š wjšny. Dyrbjesche šo to šažo hnydom runy pučž do šrudobny wrócžicž? Tu tola na njeho njecžakachu, tam pať šnadž bě móžno, něšajki wupucž s nusy namakacž! Tuž šo rošbudži, s młodženzom hičž. —

W městacžtu wšchat šo pošasa, so tež tu ničžo njebě, s čimž by wucžerjej pomhane bylo. Šchtož pať macž a šyn šamóžeshtaj, to sa njeho čzinješhtaj. Davit bu wot njeju dale a bóle šapokasany do teho, šchtož je nusne. Žało šo wón na šćežzi džěť na dompučž poda, bě wón drugi čžłowjeť, w kotrymž šo hibašche nowe žiwjenje. —

K durjam šwojeje šěžki pschišchedschi, pošasta. Bě tam wscho tať čžicho nutska, jako by wscho wotemrělo. Škónčnje

cz; tola šamo džěčzi njepšchimachu sa šžizami, so bychu jědle; hladachu šplóšiwje na macžer, kotraž s nimi sa blidom hedžo s čžicha płakajche, šłowu do rukow škóćziwschi.

Pšchi jeho šastupje něšcho wužnyšchawšchi, pošběže šłowu a wudžerasche na njeho, jako by ducha widžala.

Tu škotži Gretka je štolža a běžesche juškajo š nanej. To šbudži tež te druge džěčzi je šatorhnjenja; wšchitke pschikhwatachu a witachu nana s wješelom. „Nan tu šažo je! Nan je šažo dom!“ tať wołachu šaž a šaž. A nan! Še ššolsami we wócžkomaj šběhny jene po druhim a kóšesche je, je š wutrobje kłóćžo.

Tu hatle šapšchimny žona, so je šo ji mandželški woprawdže živy duch wrócžil, so njeje morwy. Wótze płakajo wuskóćziwschi, šwješny šo jemu do rukow a š wutrobje.

(Pofracžowanie.)

Wšchelle s bliska a s daloka.

Sa njedželu je wustupika žyrkwina šhromadžišna Auerbachšeho žyrkwinskeho wokrježa w Bogtlandže, na kotruž běchu šastupjerjo je wschěch wošadow pschikhwatali. Šažudžuje to honjenje čžłowjekow sa rospřóščenjom a juškom, a to njedobre wašchne, šobotu wječžor šwjedjenje a podobne wuhotowacž; gada šebi wot wjšchnosćžow šakroczenie a poštjenja, wošebje pschewjedjenje polizajšćeje hodžiny a šwěšćenje njedželškeho měra; napomina wošadnych, so bychu šami njedželu prawje šwjecžili, pschede wschēm tež we Božich šklužbach, a druhich nawučžili na prawe šwjeczenie njedžele. Pěť Rošegger, šnaty špišowacžel, je prajiť: „Dajće dušchi jeje njedželu a njedželi jeje dušchu!“ — Tať poštupeje tuto hibanje sa njedželu bóle a bóle. A kóždy wošadny dyrbi šobu w tutym hibanju štacž, bywajo s dobrym pschikładom, šwjecžo njedželu tať, kaž to po šchescžijansku, a mjes wošadnyimi šažo maja byčž žyrkwini šastupjerjo s dobrym pschikładom! —

W Mnichowje mějachu wot 18. hacž do 25. oktobra „tydžěť Kanisija.“ Kanisijus, přěni němski Žusuita, bu njedawno sa šwjateho prajeny, a němski lud dyrbi šo něťk nawabicž, čželčicž noweho šwjateho, wo kotrymž tež „Katolški Poškol“ Šserbam hušćišcho nadrobnišcho rospřikuje. Mnichowški aržybiskop přědowašche kóždy wječžor wo žiwjenju tutoho Kanisija, kotrehož mjenuje n. psch. „druheho Bonifazija Němskeje.“ Žyly tydžěť bě na jeho wóltarju tež reliquija wustajena, so by byla wot ludži čžescžena; je to kufškosće, kotraž bu s rowa Kanisija wšata. Tež se šwětknyimi wobrasami a pschednošćkami džělaja sa tutoho šwjateho. — To wscho budž wschēm Šwangelško-lutherskim pschicžina wjazny, šwjecžicž reformazijski šwjedžěť šnutsšnje a šwonšnje jako tón šwjedžěť ewangelškeje wucžby, kotraž bu nam wot Luthera šažo data a kotruž nam njemóže ani Kanisijus, ani jeho žyly rjad Žesuitow wšacž. Wono płaczi pschezo hišćeje: „To šłowu dyrbja wostajicž a žanoho džaka dostacž!“

Šlistowanje. W. M. w K. sa 22. po Tr. (šermušcha) G. M. w B. sa 23. po Tr.

Šamolwity redaktor šarať Wyržacž w Nošacžizach.